ZYGZAK i GZYGZAK

il. Art Group

Obie formy są równie poprawne, choć nie są równie często używane. Dwieście lat temu większym powodzeniem cieszył się GZYGZAK. Linde, definiując go, pisze: „liniia złożona z kątów na kształt łac. Z” i objaśnia tym, którzy mają kłopoty z wyobraźnią przestrzenną: „Przy każdym kącie załamanego gzygzaka robią się przedłużenia na drugą stronę, nazwane hakami” [SJP L]. Dawnymi formami, obocznymi do postaci GZYGZAK, były „zygzag” i „zigzag”. Różnica w zapisie ostatniej głoski – litera k oznaczająca bezdźwięczne [k] i litera g oznaczająca dźwięczne [g] – brały się zapewne stąd, że forma GZYGZAK była odmieniana (gzygzak, gzygzaka, gzygzaki…), zaś formy „zygzag” i „zigzag” pojawiały się w tekstach w mianowniku lub w bierniku („zygzag” i „zigzag” – w „zygzag” i w „zigzag”. Z czasem pisownię ujednolicono i teraz mamy do wyboru zwykły, często spotykany ZYGZAK lub o wiele rzadszy, uchodzący za gwarowy GZYGZAK. Źródłosłowem ZYGZAKÓW i GZYGZAKÓW jest albo francuski zigzag (dawniej zapisywany też jako sicsac), albo niemiecki Zickzack (mający niegdyś postać Zidzad – jeśli wierzyć Lindemu).